

er det ærede Medlem Hr. Schmidt, og hans Udtalelser falder saaledes, at han kunde tænke sig en fredelig Revision af Grænsen paa et folkeligt Grundlag i kommende Tider. I Forbindelse med de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Schmidt har fremsat herom, vendte han sig mod Ministeriet Zahles Politik ved Grænseafgørelsen, og han sagde derom dette, at den Zahleske Regering havde det Ønske at ordne Grænseforholdene i Forstaaelse med Tyskland, men Tyskland stod ikke frit, og da lod Regeringen Zahle sig friste til at ordne det, ikke med Tyskland, men med Ententen, saa vidt Regeringen den Gang mente, det var nationalt forsvarligt. Derom vil jeg sige dette, at i Forstaaelse med Tyskland kunde den nye Grænse være afgjort og ordnet i Tiden før Krigen, hvis Tyskland paa det Tidspunkt havde været villigt dertil uden til Forhandlingerne om Grænsen at knytte politiske Allianceplaner. Det var Tyskland imidlertid ikke, og derfor naaedes en saadan Løsning ikke og kunde ikke naas i Tiden før Krigen. Under Krigen og efter Krigen var det saa givet som noget, at da kunde en Aftale med Tyskland alene ikke blive et holdbart Grundlag for Danmarks nye Grænse. Den Opfattelse forfægtedes fra først til sidst af Ministeriet Zahle og var bestemmende for hele dets Politik.

Med Hensyn til Grænsen er der altsaa nu Enighed bortset fra den ejendommelige Stilling, hvori det ærede Medlem Hr. Schmidt staar. Paa et andet Punkt er der ogsaa Enighed, nemlig dette, at Mindretallene Nord for Grænsen bør nyde den mest udstrakte Frihed. Jeg tror endvidere, vi kan sige, at der er tilnærmelsesvis Enighed om, at denne Frihed er virkeliggjort gennem den Maade, hvorpaa den danske Stat har tilrettelagt Forholdene. Det ærede Medlem Hr. Schmidt gør jo ganske vist nogle Indvendinger i saa Henseende, søger at føre Klager frem, men jeg tror, at alle, der har hørt det ærede Medlem omtale dette Spørgsmaal Gang efter Gang her i Tinget, vil være paa det rene med, at svagere Grundlag for saadanne nationale Klager findes for Tiden intetsteds i Verden, og være paa det rene med, at det ærede Medlem i meget høj Grad selv har Indtrykket deraf. Men ligesom der er Enighed om denne Frihed Nord for Grænsen, er der for saa vidt ogsaa Enighed om at ønske en tilsvarende Frihed for det danske Mindretal Syd for Grænsen. Det ærede Medlem Hr. Schmidt ønsker ogsaa en saadan. Der er vistnok ogsaa Enighed, endog om-

fattende det ærede Medlem Hr. Schmidt, om, at der ikke er ydet en tilsvarende Frihed Syd for Grænsen. Jeg tror, at man uden at fremkalde Strid vil kunne fastslaa, at i Forholdet mellem Danmark og Tyskland i Behandlingen af de to Mindretal staar Danmark paa en Maade, som vi fuldt ud kan være bekendt og staa ved. Endelig er der ogsaa Enighed om, at det danske Mindretal Syd for Grænsen fra den danske Stats og den danske Befolknings Side bør støttes til Bevarelse af dansk Nationalitet og dansk Kultur.

Men det kan ikke nytte, at vi, naar vi fastslaa Enighed om disse 3 Punkter, derudaf drager den videre Slutning, som det forekom mig, at den højtærede Udenrigsminister var tilbøjelig til at drage, at der i det hele er fuld Enighed om, paa hvilken Maade vi bør bedømme Grænse-spørgsmaalet. Det fremgaar af de Udtalelser, der er faldet i Salen, at der er en Uenighed af ikke helt ringe Rækkevidde tilbage. En Række konservative Talere har udtalt sig ud fra det Synspunkt, at det er ønskeligt at udvide Grænse-spørgsmaalet mod Syd ved at drage stedse flere ind i en eller anden Art af dansk Bevægelse der, hvis dette paa nogen Maade kan lykkes. Og det ærede Medlem Hr. Schmidt er lige saa afgjort Talsmand for det ønskelige i, at det skal lykkes at give Grænse-spørgsmaalet et større Omfang Nord for Grænsen ved en Styrkelse af den tyske Bevægelse der. Fra vor Side staar vi afgjort imod disse Ønsker. Vi ønsker ikke, at Grænse-spørgsmaalet skal vokse i Omfang, hverken Nord for eller Syd for Grænsen, og vi ønsker, at hele det nationale Mellemværende skal bringes for saa vidt nedad, at Modsætningen skal lempes det meste, det overhovedet er muligt. De konservative Talere har vendt sig spottende imod os og vor Opfattelse af Grænse-spørgsmaalets Afgørelse i sin Tid. Det ærede Medlem Hr. Pürschel har f. Eks. sagt, at vi naivt troede, at naar denne Grænse nu blev draget, vilde enhver Sprogstrid, enhver Kulturkamp dernede falde bort ganske naturligt og selvfølgelig, at vi mente at grundlægge noget, som han haanligt kalder en Evgighedsordning. De ærede Medlemmer Hr. Drachmann og Hr. Holger Andersen har talt ud fra samme Betragtning og sagt til os: Eders Forudsætninger er bristet, I vurderede Stillingen forkert, den gamle Kamp fortsættes! saaledes som den efter de Herrers Mening maatte fortsættes og ogsaa i Fremtiden maa fortsættes; og det